

زیمبابوه

سرزمین علفزار و استپ

نام رسمی: جمهوری زیمبابوه

نام محلی: زیمبابوه (Zimbabwe)

نام بین‌المللی: جمهوری زیمبابوه (Zimbabwe (ZW)

زیمبابوه با مساحت ۳۹۰/۷۵۷ کیلومتر مربع (پنجاه و نهمین کشور جهان)، کشوری است در آفریقای جنوبی که از هر سو در خشکی محصور است، و از شمال غربی به زامبیا، از شمال خاوری و خاور به موزامبیک، از جنوب به جمهوری آفریقای جنوبی و از جنوب غربی و غرب به کشور بوتسوانا محدود است. بخش اعظم این سرزمین را کوههای نسبتاً مرتفعی چون کوههای مانیکا، وومبا، چیمانیمانی و اینیانگا به ارتفاع حداکثر ۲/۵۹۳ متر (کوه اینیانگانی) شکل می‌دهند که اکثراً آنها از علفزار و استپ پوشیده‌اند. اغلب ساکنان آن در ناحیه «هایولد» که زمینهای حاصل خیز و بارندگی کافی و منابع معدنی فراوانی دارد، زندگی می‌کنند.

آب و هوا: اقلیم زیمبابوه گرم و نسبتاً خشک و کم‌باران است. نواحی مرتفع آن از آب و هوای معتدل تری برخوردارند. عمده‌ترین رودخانه‌های زیمبابوه عبارت‌اند از: رود زامبزی، لیمپوپو، سابی، گوآبی، شانگانی و لوندی. آبشارهای «ویکتوریا» روی رود «زامبزی»، در نزدیکی مرز زامبیا، از شهرت جهانی برخوردارند.

جمعیت: براساس آمار سال ۲۰۰۹، زیمبابوه جمعیتی بالغ بر ۱۲/۵۲۳/۰۰۰

براساس اطلاعات سال ۲۰۰۵، حدود ۶۰ درصد جمعیت کشور زیمبابوه مسیحی، ۲۵ درصد پیرو عقاید سنتی، ۱ درصد مسلمان و ۱۴ درصد از بقیه ادیان بوده‌اند

(UNCTAD)، صندوق کودکان ملل متحد (UNICEF)، سازمان خوار و بار و کشاورزی ملل متحد (FAO)، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA)، بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه (بانک جهانی / IBRD)، سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری (ICAO)، انجمن بین‌المللی توسعه (IDA)، بنگاه مالی بین‌المللی (IFC)، سازمان بین‌المللی کار (ILO)، صندوق بین‌المللی پول (IMF)، اتحادیه بین‌المللی مخابرات راه دور (ITU)، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO)، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)، اتحادیه جهانی پست (UPU)، سازمان جهانی بهداشت (WHO)، سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO)، سازمان جهانی هواشناسی (WMO)، سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان وحدت آفریقا (OAU)، کشورهای آفریقا، کارائیب و اقیانوس آرام (ACP)، جنبش عدم تعهد و ملل مشترک‌المنافع.

کشاورزی و صنایع: محصولات عمده این کشور عبارت‌اند از (۲۰۰۷): چغندر قند، ذرت، دانه پنبه، کاساوا، گندم، بادام زمینی، سویا، پرتقال، موز، تنباکو، ذرت خوشه‌ای، چای و قهوه. مهم‌ترین محصولات صنعتی آن نیز نوشابه، مواد غذایی، منسوجات، آهن و فولاد، مصنوعات فلزی، سیمان، آجر، سفال و دخانیات بوده است.

در سال ۲۰۰۷، زیمبابوه ۸/۶ درصد اراضی کشاورزی، ۳۱/۳ درصد مرتع و چمنزار و ۴۳/۷ درصد جنگل داشته است. دامهای زنده آن گاو، بز، خوک و گوسفند بوده است.

همچنین در این کشور حدود ۸/۸۹۰ میلیون کیلو وات ساعت برق تولید و ۱۰/۸۹۰ میلیون کیلو وات ساعت برق مصرف (۲۰۰۸) شده است. میزان صید ماهی آن نیز معادل ۱۲/۹۵۰ تن برآورد شده است.

نیروی کار: طبق آمار سال ۲۰۰۸، تعداد نیروی کار ۵/۸۳۶/۰۰۰ نفر بوده که ۴۶/۸ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهد. شاغلان بالای ۱۵ سال (۲۰۰۳) ۷۴ درصد، زنان ۴۳/۲ درصد و افراد بی‌کار ۹۴ درصد بوده‌اند.

واحد پول: دلار زیمبابوه معادل ۱۰۰ سنت است.

تولید ناخالص ملی: در سال ۲۰۰۸، تولید ناخالص ملی زیمبابوه به ۳/۸۹۲ میلیون دلار آمریکا بالغ شد و میزان سرانه آن حدود ۳۱۲ دلار آمریکا بود.

واردات: کشور زیمبابوه در سال ۲۰۰۷ حدود ۳/۵۹۴ میلیون دلار آمریکا کالا وارد کرده است که عمدتاً شامل فرآورده‌های نفتی (۱۵/۷ درصد)، فرآورده‌های شیمیایی (۱۲/۶ درصد)، تجهیزات حمل و نقل (۹/۳ درصد)، غذا و دام زنده (۷/۹ درصد) و فلزات اساسی (۴/۷ درصد) بوده است. این

نفر (هفتاد و دومین کشور جهان) دارد. از این تعداد، ۳۷/۲ درصد در شهرها و ۶۲/۸ درصد در روستاها (۲۰۰۸) زندگی می‌کنند. تراکم جمعیت نیز ۳۲ نفر در هر کیلومتر مربع است.

توزیع سنی: آمار سال ۲۰۰۸ نشان می‌دهد، ۴۳/۹ درصد افراد زیر ۱۵ سال، ۲۸/۸ درصد بین ۱۵ تا ۲۹ سال، ۱۳/۹ درصد بین ۳۰ تا ۴۴ سال، ۷/۹ درصد بین ۴۵ تا ۵۹ سال، ۴/۱ درصد بین ۶۰ تا ۷۴ سال و ۱/۴ درصد نیز بیش از ۷۵ سال سن دارند. متوسط عمر مردان ۴۵/۱ سال و زنان ۴۳/۵ سال است.

تولد و مرگ و میر: طبق آمار سال ۲۰۰۸، میزان تولد ۳۱/۶ نفر در هر هزار نفر، میزان مرگ و میر ۱۷/۳ نفر در هر هزار نفر و میزان مرگ و میر کودکان نیز ۳۳/۹ نفر در هر هزار تولد بوده است.

ترکیب نژادی: در سال ۲۰۰۳، حدود ۷۱ درصد جمعیت کشور، نژاد «شونا»، ۱۶ درصد «اندبله» و ۱۳ درصد از بقیه نژادها بوده‌اند.

مذهب و زبان: براساس اطلاعات سال ۲۰۰۵، حدود ۶۰ درصد جمعیت کشور زیمبابوه مسیحی، ۲۵ درصد پیرو عقاید سنتی، ۱ درصد مسلمان و ۱۴ درصد از بقیه ادیان بوده‌اند. زبان رسمی آن انگلیسی است و زبانهای بومی آفریقایی نیز در آن رایج است که با خط لاتین نوشته می‌شوند.

پایتخت: شهر «هراره» با ۱/۵۷۲/۰۰۰ نفر جمعیت (۲۰۰۷)، پایتخت کشور زیمبابوه است و شهرهای مهم آن عبارت‌اند از (۲۰۰۲): بولاواپو (۶۷۶/۷۸۷)، چیتونگ ویزا (۳۲۱/۷۸۲)، موتاره (۱۷۰/۱۰۶)، گورو (۱۴۱/۲۶۰) و اپورت (۱۱۳/۸۸۴) نفر.

نوع حکومت: جمهوری چند حزبی با یک مجلس قانون‌گذاری است. رییس حکومت، رییس‌جمهور: **رابرت گابریل موگابه**، از سال ۱۹۸۷ و رییس دولت، نخست‌وزیر: **مورگان تسوانگیرای**، از سال ۲۰۰۹ است.

قوة مقننه از یک مجلس ملی با ۱۵۰ عضو به مدت شش سال تشکیل می‌شود. کرسیهای مجلس ملی (۲۰۰۰) بدین شرح بین گروههای سیاسی تقسیم شده است: اتحاد ملی آفریقایی زیمبابوه (زانو) ۶۲ کرسی، جنبش برای تغییر دموکراتیک ۵۷ کرسی و اتحاد ملی آفریقایی زیمبابوه-اندونگا یک کرسی.

تاریخ استقلال زیمبابوه ۱۹۸۰/۴/۱۸ (حکومت سیاه‌پوستان) و روز ملی آن، هجدهم آوریل، روز استقلال است.

زیمبابوه در سال ۱۹۸۰ به عضویت سازمان ملل متحد درآمد و علاوه بر آن، در این سازمانها نیز عضویت دارد: کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد

کالاها از کشورهای آفریقای جنوبی (۴۲/۸ درصد)، بوتسوانا (۱۱/۴ درصد)، چین (۵/۷ درصد)، موزامبیک (۴/۸ درصد) و مالاوی (۴/۸ درصد) وارد شده‌اند.

صادرات: در سال ۲۰۰۷ این کشور حدود ۳/۳۱۰ میلیون دلار آمریکا کالا شامل فلزات اساسی (۱۸/۸ درصد)، ماشین‌آلات و تجهیزات (۱۰/۷ درصد)، غذا و دام زنده (۸/۶ درصد)، نوشیدنی و دخانیات (۸/۴ درصد) و منسوجات نخی (۴ درصد) به کشورهای آفریقای جنوبی (۳۷/۴ درصد)، موزامبیک (۱۳ درصد)، انگلستان (۷/۴ درصد)، بوتسوانا (۶/۱ درصد) و هلند (۴/۶ درصد) صادر کرده است.

ارتش: در سال ۲۰۰۸، این کشور حدود ۲۹/۰۰۰ نفر نظامی داشته است. از این تعداد، ۸۶/۲ درصد در نیروی زمینی و ۱۳/۸ درصد در نیروی هوایی مشغول خدمت بوده‌اند. هزینه سرانه ارتش (۲۰۰۵) حدود ۱۱ دلار آمریکا بوده است.

حمل و نقل: طول خطوط راه‌آهن در سال ۲۰۰۶، حدود ۲/۱۵۷ کیلومتر و طول راه‌های اتومبیل‌رو (۱۹۹۸) حدود ۹۱/۴۴۰ کیلومتر بوده است. در سال ۲۰۰۲ تعداد ۵۷۰/۸۶۶ دستگاه اتومبیل سواری و ۸۴/۴۵۶ دستگاه اتوبوس و کامیون در این کشور مشغول به کار بوده‌اند.

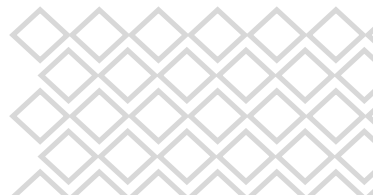
ارتباطات: در سال ۲۰۰۴، تعداد ۶۱۰/۰۰۰ گیرنده تلویزیونی (۵۰ دستگاه برای هر هزار نفر)، ۳۵۴/۰۰۰ خط تلفن (۲۰۰۸) (۲/۸ خط برای هر هزار نفر)، ۱/۶۵۵/۰۰۰ خط تلفن همراه (۱۳۳ خط برای هر هزار نفر)، ۱/۲۵۷/۰۰۰ دستگاه رایانه شخصی (۲۰۰۷) (۱۰۱ رایانه برای هر هزار نفر) و ۱/۴۲۱/۰۰۰ اشتراک اینترنت (۲۰۰۸) (۱۱۴ اشتراک برای هر هزار نفر) مورد استفاده قرار گرفته است.

بهداشت: در سال ۲۰۰۴، تعداد ۲/۰۸۶ پزشک (هر ۵/۷۹۲ نفر یک پزشک) و تعداد ۳۷/۳۷۷ تخت بیمارستانی (۲۰۰۶) (برای هر ۳۳۳ نفر یک تخت بیمارستانی) وجود داشته است.

تغذیه: تعداد افراد دارای سوء تغذیه که کمتر از ۱۸۴۰ کالری انرژی مصرف می‌کنند، در فاصله سالهای ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۴ حدود شش میلیون نفر معادل ۴۷ درصد کل جمعیت کشور بوده است.

آموزش: نرخ باسوادی زیمبابوه در سال ۲۰۰۷، حدود ۹۲/۸ درصد بوده است. جدول زیر خلاصه‌ای از نسبت‌های آموزشی دوره‌های تحصیلی (۰۷-۲۰۰۶) را در این کشور نشان می‌دهد:

دوره تحصیلی	تعداد معلمان	تعداد دانش‌آموزان	نسبت دانش‌آموز به معلم
ابتدایی	۶۴/۰۰۱	۲/۴۴۵/۵۲۰	۳۸/۲
متوسطه	۳۳/۹۶۴	۸۳۱/۴۸۸	۲۲/۳
عالی	-	۵۵/۶۸۹	-

دفتر انتشارات کمک آموزشی

با مجله‌های رشد آشنا شوید

مجله‌های رشد توسط دفتر انتشارات کمک آموزشی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وابسته به وزارت آموزش و پرورش تهیه و منتشر می‌شوند:

مجله‌های دانش‌آموزی

(به صورت ماهنامه و هشت شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

- رشد کورک** (برای دانش‌آموزان امادگی و پایه اول دوره دبستان)
- رشد نواهور** (برای دانش‌آموزان پایه‌های دوم و سوم دوره دبستان)
- رشد دانش‌آموز** (برای دانش‌آموزان پایه‌های چهارم و پنجم دوره دبستان)
- رشد نوجوان** (برای دانش‌آموزان دوره راهنمایی تحصیلی)
- رشد جوان** (برای دانش‌آموزان دوره متوسطه و پیش‌دانشگاهی)

مجله‌های بزرگسال عمومی

(به صورت ماهنامه و هشت شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

- رشد آموزش ابتدایی
- رشد آموزش راهنمایی تحصیلی
- رشد تکنولوژی آموزشی
- رشد مدرسه فردا
- رشد مدیریت مدرسه
- رشد معلم

مجله‌های بزرگسال و دانش‌آموزی تخصصی

(به صورت فصل‌نامه و چهار شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

- رشد برهان راهنمایی (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره راهنمایی تحصیلی)
- رشد برهان متوسطه (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره متوسطه)
- رشد آموزش قرآن
- رشد آموزش معارف اسلامی
- رشد آموزش زبان و ادب فارسی
- رشد آموزش هنر
- رشد مشاور مدرسه
- رشد آموزش تربیت بدنی
- رشد آموزش علوم اجتماعی
- رشد آموزش تاریخ
- رشد آموزش جغرافیا
- رشد آموزش زبان
- رشد آموزش ریاضی
- رشد آموزش فیزیک
- رشد آموزش شیمی
- رشد آموزش زیست‌شناسی
- رشد آموزش زمین‌شناسی
- رشد آموزش فنی و حرفه‌ای
- رشد آموزش پیش‌دبستانی

مجله‌های رشد عمومی و تخصصی، برای معلمان، مدیران مربیان، مشاوران و کارکنان اجرایی مدارس، دانش‌جویان مراکز تربیت معلم و رشته‌های دبیری دانشگاه‌ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می‌شوند.

• نشانی: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش - پلاک ۲۶۶، دفتر انتشارات کمک آموزشی.

• تلفن و فاکس: ۰۲۱-۸۸۳۰۱۴۷۸